Lietas Nr. C23074115
Lietas arhīva Nr. C-0741-15

2015. gada 9. decembrī

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Madonas rajona tiesa

Madonas rajona tiesas tiesnesis D. P. Kļaviņš
2015. gada 9. decembrī rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu,
konstatēja:

Prasītāja /pers. C/ 2015. gada 10. septembrī tiesā iesniegusi prasības pieteikumu maza apmēra prasībā par uzturlīdzekļu piedziņu pret /pers. D/. Prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus bērna /pers. E/ uzturam no atbildētāja ik mēnesi 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Lūgts piedzīt uzturlīdzekļus līdz pilngadības sasniegšanai.

Pieteikumā prasītāja norādījusi, ka nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250.^{25} panta otrā daļa noteic, ka ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā.

Ievērojot to, ka puses nelūdza lietas izskatīšanu tiesas sēdē un tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Pusēm nosūtīts paziņojums saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, norādot, ka maza apmēra prasība rakstveida procesā tiks izskatīta 2015. gada 9. decembrī, plkst. 15:00 un sprieduma noraksts pēc tā pasludināšanas prasītājam tiks nosūtīts pa pastu. (16.,17. l.l.).

Novērtējusi rakstveida pierādījumus lietā un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Saskaņā ar /pers. E/ dzimšanas apliecībā izdarīto ierakstu viņa vecāki ir /pers. D/ un /pers. F/ (prasītāja) (8. l.l.).

Saskaņā ar Madonas novada pašvaldības Mētrienas pagasta pārvaldes 2015. gada 29. jūlijā izsniegtajām izziņām, /pers. E/ deklarētā dzīves vieta ir pie mātes /pers. C/, /adrese/ (11.,12. l.l.).

Civillikuma 179. pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus apmērā, ko katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa ir pienākums sniegt savam bērnam. Līdz ar to uzskatāms, ka uzturlīdzekļi ir piedzenami prasītajā apmērā un nav nepieciešams izvērtēt vecāku ienākumus.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumu Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2. punktu, katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt katram savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 procentu apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar 2013. gada 27. augusta Ministru kabineta noteikumu Nr. 665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kas stājās spēkā 2014. gada 1.janvārī (Ministru kabineta noteikumu redakcija, kas bija spēkā prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī), 2. punktu minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros bija 320 *euro*.

No prasības pieteikuma izriet, ka uzturlīdzekļus prasītāja lūgusi piedzīt valsts noteiktajā minimālajā uzturlīdzekļu apmērā, sākot no prasības pieteikuma tiesā iesniegšanas dienas.

Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktā noteikts, ka no valsts nodevas atbrīvojami prasītāji prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu. Saskaņā ar minētā likuma 42. panta pirmo daļu tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1. punkta a) apakšpunktā noteikts, ka par katru prasības pieteikumu maksājama valsts nodeva par prasību, kas novērtējama naudas summā līdz 2134 *euro*, – 15 procenti no prasības summas, bet ne mazāk par 71,14 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 3.punktā noteiktajam prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājumu kopsumma par vienu gadu. Tādejādi valsts nodeva ir EUR 194,40.

No atbildētāja par labu valstij piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi atbilstoši to faktiskajam apmēram.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un vadoties no Civillikuma 179. panta, Civilprocesa likuma 190. panta, 250 ^{25} . panta, tiesa
nosprieda:

prasību apmierināt pilnā apmērā,

piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers.C/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus 2006. gada 17. maijā dzimušā /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi 30% (trīsdesmit procentu) apmērā no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz pilngadības sasniegšanai.

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt no 2015. gada 10. septembra.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij valsts nodevu EUR 194,40 (viens simts deviņdesmit četrus *euro* un 40 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 2,91 (divu *euro* un 91 centa) apmērā.

Noteikta atbildētājam 10 dienu termiņu labprātīgai sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu.
Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā divdesmit dienu laikā, iesniedzot sūdzību Madonas rajona tiesā.

Tiesnesis D.P. Kļaviņš